

Nieuwe adjunct-directeur Frank Meulepas

'Nieuwsgierig ontdekken wat hier nodig is'

Sinds 1 februari is Frank Meulepas adjunct-directeur bij de Piet Hein. Hij volgt in die rol Astrid van Dijk op, die eind vorig jaar met pensioen ging. Hoe gaat Frank zijn functie invullen? Welke aandachtspunten staan voor hem voorop? En waar gaat zijn hart sneller van kloppen?

Welkom bij de Piet Hein! Wat bracht jou hier?

Frank Meulepas: "Ik zag de vacature en wist meteen: daar wil ik werken. Ik fietste hier elke dag langs, van mijn woning in Amsterdam-Oost naar mijn werk in Noord. Ik kende de school dus eigenlijk alleen van de buitenkant. Maar wat me altijd aansprak is dat kinderen hier lekker actief buiten aan de slag zijn. Alleen al die aanblik gaf mij het gevoel van: hier wil ik bij horen. Dat gevoel werd versterkt door wat ik van een collega hoorde over de ABSA-scholengroep. Zij zei dat die cultuur goed bij mij zou passen, en dat klopt. Je krijgt veel ruimte en vrijheid, en tegelijk vertrouwen ze op je deskundigheid – een houding die maakt dat ik me uitgenodigd voel om mijn talent hier in te zetten."

Wat wil je realiseren bij de Piet Hein?

"Het is nog vroeg om daar veel over te zeggen. De adjunct ondersteunt de directeur in de volle breedte. Dat gaat zowel over onderwijsinhoud als over organisatie en financiën. Per school kan dat anders worden ingevuld. Jan en ik moeten nog zien hoe we de taken gaan verdelen. Sommige zaken pakken we samen op, andere zal ik alleen doen maar dan onder zijn eindverantwoordelijkheid. De komende tijd ga ik met iedereen in het team kennismaken, leren hoe alles hier georganiseerd is, kijken welke doelen de school zich heeft gesteld, of die gehaald worden en wat daarvoor nodig is. Dat ga ik eerst allemaal onderzoeken. Door nieuwsgierig te zijn, overal binnen te komen, de sfeer te proeven, lessen bij te wonen."

Een soort 'eerste honderd dagen' zoals een nieuw kabinet dus?

“Ja zoiets. Er is net een nieuw Schoolplan voor de komende jaren vastgesteld, dus het is een goed moment om in te stappen en dat handen en voeten te geven. Het kader ligt er, maar het is nog niet ingekleurd. Jan heeft een aantal zaken benoemd die anders kunnen of moeten, zonder alvast in te vullen hoe. Hij heeft bewust nog niet te veel met mij gedeeld, juist om mij de ruimte te geven om met een open, neutrale blik naar de school te kijken. Het is dus niet: dit zijn wij en zo doen we het hier. Dat zelf mogen uitvinden, past goed bij mij.”

Wat is jouw aanpak, waar ga je in het bijzonder op letten?

“Ik vind het belangrijk en tof om veel klasbezoeken af te leggen en te kijken waarmee ik leerkrachten kan ondersteunen. Dat kan heel breed zijn. Misschien hebben we met elkaar afgesproken dat het automatiseren van rekenen beter moet, is er nieuw beleid gemaakt over burgerschapsonderwijs, of moeten de instructies in de klassen anders gegeven worden – ik noem maar wat, ik moet het nog ontdekken. Misschien hebben leerkrachten zelf een hulpvraag. Ik kom niet met een afvinklijstje de klas in; het gaat niet om 'een oordeel vellen', het gaat erom dat het inhoudelijk en kwalitatief iets oplevert. Ik kijk heel open naar wat er gebeurt in de les en heb een uitgebreid nagesprek waarin ik de leerkracht veel vragen stel: wat was je doel, hoe heb je het voorbereid, welke keuzes heb je gemaakt, is het gelukt en zo niet, wat kan een volgende keer anders?”

Frank Meulepas

Leeftijd: 41

Woonplaats: Amsterdam-Oost, 'een fijne, multiculturele buurt'

Ervaring: 18 jaar in het onderwijs

Werkte hiervoor: als leerkracht en adjunct-directeur bij IKC Overhoeks in Amsterdam-Noord, daarvoor als leerkracht bij OBS IJplein

Opleidingen en specialisaties: ict, begeleiding van leerkrachten, schoolleiding

Heeft een hart voor: taal en creativiteit

Daar ben je ook speciaal voor opgeleid?

“Als leerkracht wilde ik meer doen met ict, dus ik heb eerst een ict-coachopleiding gevolgd. Een aantal jaar later heb ik de master *Educational needs* gedaan. Daarbinnen kun je nog een specialisatie kiezen, en bij mij werd dat het begeleiden van volwassenen. Ik vind het leuk om leerkrachten te ondersteunen maar ik had niet de intentie om uiteindelijk intern begeleider te worden. Die kennis en ervaring heeft me wel enorm geholpen in de opleiding tot schoolleider. Die heb ik afgerond dus ik kan in principe zelfstandig als directeur aan de slag, maar ik vond en vind het fijn om dat eerst samen met iemand anders te doen. Bij mijn vorige school was ik adjunct-directeur naast mijn werk als leerkracht. Het zal hier de eerste keer zijn dat ik bij een school werk zonder zelf voor de klas te staan.”

In welke klassen heb je het vaakst en het liefst lesgegeven?

“Groepen 3-4-5 en dan meestal groep 3, omdat ik kinderen leren lezen zo supergaaf vind. En omdat je bij jonge kinderen de fantasie nog kunt aanspreken, ze hebben een rijke belevingswereld.”

Wist je altijd al dat je leerkracht wilde worden?

“Ik vond het als kind leuk om thuis met mijn zus schooltje te spelen, en dan was ik de leerkracht. Het heeft me altijd wel aangetrokken om kinderen iets te leren. Op de Pabo was ik eerst nog erg gericht op het cognitieve en op het creatieve. Toen ik voor de klas stond ben ik gaan inzien dat het zoveel meer is dan kennis overdragen. Je bent als leerkracht bezig met gedrag, gevoelens en emoties, met groepsvorming, met een leeromgeving creëren waar kinderen zich welkom voelen en waar ze zich in herkennen. Je helpt kinderen ontwikkelen tot een compleet mens. En het mooie van dit vak is dat je zelf ook blijft leren, je bent nooit klaar. Eén kind kan zo uniek zijn of een behoefte hebben die compleet nieuw voor je is, dat je niet kunt varen op je ervaringen. Dan moet je een specialist of literatuur raadplegen. Dat kan frustrerend zijn, maar ook heel mooi. Zo word je steeds vaardiger.”

Wat hoop je als persoon mee te nemen naar dit team, naast je kennis en ervaring?

“De open manier van naar zaken kijken en uitspreken wat ik zie, waarbij ik wegblijf van ‘zo moet iets’. Als er weerstand ontstaat tegen een bepaald idee, ben ik benieuwd wat daar achter zit. De stem van de minderheid vind ik belangrijker dan die van de meerderheid. Wat maakt dat mensen niet mee willen, wat hebben ze nodig om toch mee te kunnen? Ik denk dat ik een verbinder ben, die mensen bij de les kan houden. Maar zoals gezegd: ik ben nog in onderzoekende fase hier, ik kan het nog niet concreter benoemen. Ik heb wel al veel ideeën in mijn hoofd waarvan ik denk: hier kan de school wat aan hebben. Ik word altijd enthousiast van nieuwe dingen uitproberen, van dat stukje creativiteit in mijn werk.”

Je bent hier ongeveer een maand nu, wat is je eerste indruk?

“De cultuur van de school is al snel merkbaar, en heel prettig. Ik ervaar het als een familiecultuur. Je komt hier in een heel hechte groep terecht. Dat benoemen mensen maar je ziet en voelt het ook. Heel simpel voorbeeld: waar ik ook ga zitten in de koffiekamer, ik heb altijd een vlot gesprek. Er is hier geen groepjesmentaliteit, iedereen praat makkelijk en open met elkaar. Dat heb ik wel eens anders meegemaakt en het geeft me in elk geval het gevoel dat ik hier op mijn plek ben.”

De themanieuwsbrieven zijn een initiatief van het team van de Piet Hein om u te informeren over de onderwijskundige keuzes en het werk achter de schermen. Is er een onderwerp waar u meer over wilt lezen in een volgende themanieuwsbrief? Uw suggesties en vragen zijn van harte welkom: jan.wegman@basisschoolpiethein.nl.